

Jesus gives Life

17th Sunday after Pentecost

Ari Savuoja

Sermon at St. Luke's Chapel, 15.9.2013

(Translation from Finnish, Bastian Fähnrich.

Original text from page 5 – 8).

Gospel text: Luke 7:11-16

Jesus raises a widow's son

Soon afterwards, Jesus went to a town called Nain, and his disciples and a large crowd went along with him. As he approached the town gate, a dead person was being carried out – the only son of his mother, and she was a widow. And a large crowd from the town was with her. When the Lord saw her, his heart went out to her and he said, 'Don't cry.'

Then he went up and touched the bier they were carrying him on, and the bearers stood still. He said, 'Young man, I say to you, get up!' The dead man sat up and began to talk, and Jesus gave him back to his mother.

They were all filled with awe and praised God. 'A great prophet has appeared among us,' they said. 'God has come to help his people.'

Nain is a village or a rural town. It is about a one-day walk from Capernaum, the centre of Jesus' mission. There, Jesus and the disciples encounter a funeral procession. Two groups encounter each other outside of Nain. Jesus' group goes towards the town, and the other group has just left the town and is heading towards the cemetery.

It seems that the woman, whose only son had died, has completely lost hope and is heartbroken. She had even lost her husband some time earlier in her life. In those times it

was a great misery to be a widow. Especially, women were not able to go to work independently to make a living, so for them it usually meant to live a life of poverty. At the time of the death of the woman's husband, she was, thanks to God, left with one son, who would have been able to support her and sustain her life.

The Bible does not say how long the woman had been a widow. We don't know when her husband had died. But in any case, it seems that now, after the woman had also suffered the loss of her son, that she was in a seemingly hopeless situation. Perhaps she even thought – in her grief-stricken situation – that God had abandoned her? This is how also we may think in our own lives.

Have you been in a difficult situation in your life? Have you lost something really important in your life, perhaps even someone, a loved person? Some of you may have experienced the loss of a loved one just as the widow. And your first loss was followed by a second loss, or even a third loss. Your situation may have been or it may be such that you've been stricken with grief over and over again. Have you ever felt in such a situation in your life that all hope is gone? You may have asked or ask yourself, why would God allow all this to happen to you.

The Bible does not tell us why the widow of Nain got to experience this loss and great grief in her life. First, her husband was taken away, then her only son. At the time of Jesus, there was no widow's pension, no social security. The children were the only security for the old age. The children's duty was to provide for their parents when they were old and when they themselves couldn't anymore make a living. Now, this woman had lost also the provision for her old age, practically and humanly speaking, she must have lost all hope!

But the Bible tells us that when our Lord saw her grief, he felt sorry for her. This is the first important message for you and me today: our Lord sees the situation, even when we do not feel like it.

This Sunday's theme is: Jesus gives life. The word of God wants us to assure that, even if you or my situation in life would be as hopeless and grief-stricken than the widow, the surviving spouse, our Lord is willing and able to help us.

The Bible tells us that in some of the healings that Jesus performed, that the sick or needy asked Jesus to heal them. They approached him. But please note that here, in this case, the widow did not ask Jesus anything. She didn't approach him with any request. The initiative was taken by Jesus, He knew the woman's need and distress. God saw the woman and her grief-stricken situation already at the time when her husband had died.

He also knows you and me. He has created our lives for us to enjoy life. God does not cause trouble to anyone. Our own wrong choices bring us suffering, and sometimes we have to suffer because of injustice, or due to foolish decisions of others. Many times we do not really know precisely why something bad happens in our lives. But God is love, he does not want any harm or evil to happen to us.

The Bible wants to assure us that when Jesus encountered the widow woman, her life direction changed. The encounter literally changed her direction: she turned around from the funeral procession to join the other group who was full of life. She became a follower of Jesus. The group of Jesus went to the living, into the town Nain, not to the dead at the cemetery outside of this town. They went ahead into the direction of the Eternal City.

This story of the woman who had lost her only son, is also a description of God, who lost his only son! Have you been or are you crying for your own sins, have you been or are you crying because you've lost a loved one? This woman was crying because of the loss of her only son – have you ever wondered how much God has been crying due to the fact that he lost his only begotten Son?

How much God has had to grief and weep because of our sins, our wrong choices, and our negligence? And despite all of this, God wants to have mercy on us, despite all of this he wants to forgive us, despite all of this he wants to lead us in our lives according to his good will!

We pray: Thank you, dear God that you know us better than we know ourselves. Thank you that you know our needs and distress, that you know we have experienced losses, that you know how we feel. Thank you that you want to help us. Thank you that you have given your only Son, so that we may have a wonderful eternal life with you! We pray this in the name of Jesus, our Lord, Amen!

Jeesus antaa elämän

17. sunnuntai helluntaista

Ari Savuoja

Saarna Pyhän Luukkaan kappelissa 15.9.2013

Evankeliumiteksti: Luuk 7: 31-37

Evankeliumiteksti: Luuk 7: 31-37

Jeesus lähti Nainin kaupunkiin, ja hänen kanssaan kulkivat opetuslapset ja suuri joukko ihmisiä. Kun hän jo oli lähellä kaupungin porttia, sieltä kannettiin kuollutta, leskiäidin ainoa poikaa, ja äidin mukana oli runsaasti kaupungin väkeä. Naisen nähdessään Herran kävi häntä sääliksi, ja hän sanoi: »Älä itke.» Hän meni paarien viereen ja kosketti niitä, ja kantajat pysähtyivät. Hän sanoi: »Nuorukainen, minä sanon sinulle: nouse!» Silloin kuollut nousi istumaan ja alkoi puhua, ja Jeesus antoi hänet takaisin äidille.

Kaikki joutuivat pelon valtaan ja ylistivät Jumalaa sanoen: »Meidän keskuuteemme on ilmaantunut suuri profeetta. Jumala on tullut kansansa avuksi.»

Nainin kylä tai maaseutukaupunki on noin yhden päivän kävelymatkan päästä Kapernaumista, Jeesuksen toiminnan keskuksesta. Siellä Jeesus ja opetuslapset kohtaavat hautajaissaattueen. Kaksi joukkoa kohtasivat kaupungin ulkopuolella. Jeesuksen väki kulkee kohti kaupunkia, hautajaissaatto kulkee kaupungista kohti hautausmaata.

Näyttää, että nainen, jonka ainoa poikakin kuoli, on täysin toivonsa menettänyt ja surun murtama. Hän oli jo menettänyt miehensä. Leskeksi jääminen oli tuona aikana suuri onnettomuus. Naiset eivät voineet itsenäisesti käydä töissä, joten eläminen leskenä oli hyvin köyhää. Aikoinaan, kun hänen miehensä kuoli, tällä leskellä oli onneksi jäänyt yksi poika, joka saattoi mieheksi kasvettuaan hänet elättää.

Oletko sinä ollut elämässäsi vaikeassa tilanteessa? Onko sinulle käynyt niin, että olet menettänyt elämässäsi jotakin todella tärkeää, ehkä jonkun läheisen ihmisen? Joku teistä on saattanut kokea tämän lesken tavoin, että yhden menetyksen lisäksi on tullut vielä toinen menetys, tai jopa kolmas. Olo on saattanut olla sellainen, että on kuin olisi lyötyä lyöty vielä lisää. Onko sinusta joskus tuntunut tällaisessa elämäntilanteessa, että kaikki toivo on mennyt. Olet ehkä kysynyt, miksi Jumala salli tämän kaiken sinulle.

Raamattu ei kerro, miksi Nainissa asunut leski sai kokea tämän suuren surun elämässään. Ensin häneltä otettiin pois aviomies, sitten ainoa poika. Tuona aikana ei ollut lesken eläkettä, ei sosiaaliturvaa. Lapset olivat ainoa vanhuuden turva. Lasten velvollisuus oli elättää vanhempiaan, kun nämä olivat vanhoja eivätkä itse kyenneet elättämään itseään. Nyt siis tämä nainen oli menettänyt vanhuuden turvansa, käytännössä inhimillisesti ajateltuna kaiken toivonsa!

Raamattu ei kerro, kuinka kauan nainen oli ollut leskenä, mutta voi joka tapauksessa näyttää siltä, että nyt kun hänen ainoa poikansakin kuoli, nainen oli aivan toivottomassa tilanteessa. Ehkä hän näin suuren surun murtamana ajatteli, että Jumalakin on hänet hylännyt? Näinhän mekin helposti teemme.

Mutta Raamattu kertoo, että kun Herra näki hänen surunsa, Herran kävi häntä sääliksi. Siinä on ensimmäinen suuri sanoma sinulle ja minulle: Herra näkee tilanteemme silloinkin, kun meistä ei siltä tunnu.

Tämän sunnuntain teemana on: Jeesus antaa elämän. Jumalan sana tahtoo meille vakuuttaa, että vaikka sinun tai minun tilanne elämässä olisi yhtä toivoton ja lohduton kuin tämän lesken, Herra haluaa ja voi auttaa meitä.

Raamatun kertomissa eräissä parantamiskertomuksissa sairas pyytää Jeesusta parantamaan, mutta huomaa, että tällä kertaa leskiäiti ei pyytänyt Jeesukselta mitään.

Aloite oli Jeesuksen, Hän tiesi naisen tarpeen ja hädän. Jumala näki naisen hädän jo silloin, kun hänen miehensä kuoli.

Hän tuntee myös sinut ja minut. Hän on luonut elämän meille iloksi ja nautinnoksi. Jumala ei ketään kiusaa. Meidän omat väärät valintamme tuovat meille kärsimystä, joskus joudumme kärsimään muiden tekemistä vääryyksistä ja tyhmistä ratkaisuista. Monesti emme tarkkaan tiedä, miksi jokin paha kohtaa elämäämme. Mutta Jumala on rakkaus, hän ei tahdo mitään paha.

Raamattu tahtoo vakuuttaa meille, että kun leskinainen kohtasi Jeesuksen, hänen elämänsä suunta vaihtui. Se vaihtui kirjaimellisesti kuoleman saattueesta elämän saattueeseen, hänestä tuli Jeesuksen seuraaja. Jeesuksen saattue kulki elävään kaupunkiin, ei kuolleiden hautausmaalle. He kulkivat ikuisen kaupunkiin.

Samalla kertomus tästä naisesta, joka menetti ainoan poikansa, on kuvaus Jumalasta, joka menetti ainoan poikansa! Oletko sinä itkenyt omien syntiesi takia, oletko itkenyt sen takia, että olet menettänyt läheisen ihmisen? Tämä nainen itki ainoan poikansa menettämistä - oletko koskaan miettinyt, kuinka paljon Jumala on itkenyt sen tähden, että Hän menetti ainoan Poikansa?

Kuinka paljon Jumala on joutunut suremaan ja itkemään meidän syntiemme, meidän väärin valintojemme ja meidän piittaamattomuuden takia? Ja siitä huolimatta Hän haluaa meitä armahtaa, siitä huolimatta Hän haluaa antaa meille anteeksi, siitä huolimatta hän haluaa meitä johdattaa hyvän tahtonsa mukaan!

Rukoilemme: Kiitos hyvä Jumala siitä, että sinä tunnet meidät paremmin kuin me itse. Kiitos että sinä tiedät hätämme, sinä tiedät kokemamme menetykset, sinä tiedät, miltä meistä tuntuu. Kiitos että sinä tahdot auttaa meitä. Kiitos, että olet antanut ainoan Poikasi,

jotta meillä olisi ikuinen ihana elämä sinun kanssasi! Jeesuksen, meidän Herramme
nimessä, aamen!